

המביא גט ממדינת הים צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם. מאי טעמא? (ב.)		
רבה	רבא	
לפי שאין בקיאות לשמה (ב): ולפי שאין עדים מצויין לקיימו (ד):	לפי שאין עדים מצויין לקיימו (ב):	
בפני נכתב	להעיד שנכתב לשמה	שלא לאיחלופי בשאר שטרות (ג).
בפני נחתם	(1) להעיד שנחתם לשמה (2) ולקיים החתימות	לקיים החתימות
שנים שהביאו גט שניהם נעשו שלוחים	צריכים לומר בפנינו נכתב ובפנינו נחתם - להעיד שנכתב ונחתם לשמה -	אין צריכים לומר בפנינו נכתב ובפ"נ - שהרי הם מצויין לקיימו -
שליח יחיד	צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם – שמא יחזור הדבר לקלוקולו	
לאחר שלמדו	אין צריכים לומר בפנינו נכתב ובפנינו נחתם - לא גזרו שמא יחזור הדבר דלא שכיחא -	שהרי הם מצויין לקיימו -

המביא גט ממדינת הים ואמר: (טו.)		
א. בפני נכתב אבל לא בפני נחתם – פסול	(1) צריך להעיד שנחתם לשמה (2) וצריך לקיימו	צריך לקיימו
ב. בפני נחתם אבל לא בפני נכתב – פסול	צריך להעיד שנכתב לשמה	אתי לאיחלופי בשאר שטרות
ג. בפני נכתב כולו ובפני נחתם חציו – פסול	(1) צריך להעיד שהשני חתם לשמה (2) וצריך לקיים חתימת עד השני	צריך לקיים חתימת עד השני
ד. בפני נכתב חציו ובפני נחתם כולו – פסול	חציו האחרון צריך להעיד שהעיקר נכתב לשמה	חציו האחרון – אתי לאיחלופי בשאר שטרות (תוס' ג. ד"ה אתי)
ה. אחד אומר בפני נכתב ואחד אומר בפני נחתם – פסול	לישנא בתרא טז: שניהם שליחים השליח שמעיד בפני נחתם צריך להעיד בפני נכתב לשמה (כרבה) ע"י דלא אתי לאיחלופי (וכ"ש כשרק אחד מהם שליח שפסול)	לישנא קמא טז: רק אחד מהם שליח רק שליח יכול להעיד אבל שניהם שליחים הגט כשר! (ככל שנים שהביאו גט)
ו. שנים אומרים בפנינו נכתב ואחד (שלישי – רש"י) אומר בפני נחתם – פסול	שניהם או שלשתם שליחים השליח שמעיד בפני נחתם צריך להעיד בפני נכתב לשמה כדי דלא אתי לאיחלופי	המעיד בפני נחתם הוא השליח הוא גם צריך להעיד בפני נכתב דלמא אתי לאיחלופי בשאר שטרות
ז. יהודה מכשיר (לל"ק חולק על הלכה ה-ו, לל"ב רק על ו)	לאחר שלמדו, שנים (לתוס' גם אחד) שמביאים גט אין צריכים לומר בפ"נ ובפ"נ דלא שכיחא	כיון שמצריכים שני עדים להעיד "בפנינו נכתב" תו לא אתי לאיחלופי
ז. אחד אומר בפני נכתב ושנים אומרים בפנינו נחתם – כשר	(1) השליח מעיד שנכתב ונחתם לשמה (2) השטר נתקיים ע"י שני עדים	השטר נתקיים ע"י שני עדים

א. בפני נכתב אבל לא בפני נחתם – פסול	לא זו אף זו	ב. בפני נחתם אבל לא בפני נכתב – פסול
א. בפני נכתב אבל לא בפני נחתם – פסול	לא זו אף זו	ג. בפני נכתב כולו ובפני נחתם חציו – פסול
ג. בפני נכתב כולו ובפני נחתם חציו – פסול	לא זו אף זו *	ד. בפני נכתב חציו ובפני נחתם כולו – פסול
ג. בפני נכתב כולו ובפני נחתם חציו – פסול	לא זו אף זו **	ה. אחד אומר בפני נכתב ואחד אומר בפני נחתם – פסול

* בגמרא משמע שנשנה בהיפך. ע"י בתוס' ד"ה המביא.

** לשיטת רב חסדא. אבל לרבא ורב אשי מיירי הלכה ג כשהשליח מעיד על חתימת עד השני עם אחר או כשהוא עצמו עד השני.